

Bu yayanımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK Bildirisi Saldırıya karşı eylem birliği (28.12.79)
2. 11-13 Aralık 79 günlerinde Macaristan'ın Tihani kentinde "Komünistlerin sosyalist ve sosyal demokrat partilerle güncel sorunları" üstüne teorik bilimsel konferansta TKP temsilcisinin konuşmasından bir özet
3. TKP MK Politik Büro'nun Açıklaması: Ölüm roketlerine hayır!
4. Basından: Stalin'in 100. doğum yıldönümü üstüne (29.12.79)
5. Yazı: Tehlikeli tırmanış (Sl.)

Spikerler: Ömer, Deniz, Necmi

. /yayına ek/

1. Yorum: Afgan devrimi yeni bir aşamaya yükseldi /H./ (TKP'nin Sesi 29.12.79/)
2. TKP MK'nin Afganistan DHP'ne mesajı
- 3.

"TKP'nin Sesi"

2 30.12.79

---- D.D. 11-13 Aralık 1979 günlerinde Macaristanın Tihani kentinde

"Komünistlerin sosyalist ve sosyal demokrat partilerle güncel sorunları üstüne teorik bilimsel bir konferans yapıldı. TKP temsilci-
si bu konferansta bir konuşma yaptı. Şimdi bu konuşmayı sunuyoruz:

Komünist
Partilerin
temsilcileri
katıldı

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE

"TKP'nin Sesi"

30.12.79

---- D.D. 21 Aralık Yosif Visaryonoviç Stalinin 100'cü doğum yıldönümüydü. Bu konuyla ilgili olarak Sovyet "Pravda" gazetesinin 21 Aralık 1979 günlü sayısında bi yazı yayınlandı. "Y.V. Stalinin 100'cü doğum yıldönümü üstüne" başlıklı bu yazıda şöyle deniyor:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI MERKEZİ

"SOSYALİST VE SOSYAL DEMOKRAT PARTİLERLE İLİŞKİLERİN
GÜNCEL SORUNLARI" ÜSTÜNE TEORİK BİLİMSEL KONFERANS

(11-13 Aralık 1979, Macaristan-Tihani)

Türkiye Komünist Partisi temsilcisinin konuşması

Değerli yoldaşlar,

Türkiye'de işçi sınıfı politik olarak -birçok gelişmiş kapitalist ülkelerden ayrılmı olarak- büyük çoğunluğuyla bir komünist ve bir sosyal demokrat partide örgütlenmiş değildir. İlegal koşullarda Türkiye Komünist Partisi işçi sınıfının en bilinçli kesimlerini giderek artan bir ölçüde, kendi çatısında örgütlüyor. Bunun yanı sıra işçi sınıfının şu ya da bu kesimlerini etkileyen, legal çalışan sosyalist partiler vardır. Bunlardan başka sol belgilerle ortaya çıkan her soydan ve boydan birçok parti ve gurup da bulunuyor. Burjuva reformcu görüşler emekçilerin, bu arada işçilerin önemli bir kesiminin üstünde etkinliğini henüz yitirmiş değildir. Cumhuriyet Halk Partisi sosyal reformizmi işçi sınıfına sızdırmak istiyor. Bu süreçte sosyalist enternasyonalin sağcı yöneticilerinin yöntemleri küçümsenmeyecek bir rol oynuyor.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin karakteri ve politikasının
ana çizgileri

CHP'nin 1977 yılından bu yana sosyalist enternasyonale üye olması bu partiyi Batı Avrupa sosyal demokrat partileriyle eş tutmaya yol açmamalıdır. Türkiye'nin en eski burjuva partisi olan CHP, burjuvazinin etkili çevreleriyle sürekli bağ içinde gelişegelmıştır. CHP kurulduğundan bu yana çok sınıflı bir burjuva partisi olagelmıştır. Bugün de tekelleci burjuvazinin belirli temsilcilerinden, tekelleci olmayan burjuvaziye, orta katmanlardan bir kısım emekçilere kadar değişik güçlerce oluşturuluyor.

1960'ların ortalarında bu partinin ideolojisinin daha çok ulusal

reformcu olan çizgilerine Kevit'in yönetimindeki "ortanın solu" hareketiyle bazı sosyal reformcu öğeler eklendi.

Görülüyor gibi CHP'nin reformist politikası 1979 Kasımına kadar, iki yıl yakın hükümet süresince CHP ağırlıklı olarak reformist skih olarak ortaya çıkmıştır. Ama sosyal demokratizm bu burjuva partisi yöneticilerince, onlarla bağlı sendika liderleri arasında 1979 Kasımına kadar, iki yıl yakın hükümet süresince CHP ağırlıklı olarak reformist skih olarak ortaya çıkmıştır. Ama sosyal demokratizm

bir sosyal demokrat eğilimden söz ediyoruz.

1979 Kasımına kadar, iki yıl yakın hükümet süresince CHP ağırlıklı olarak reformist skih olarak ortaya çıkmıştır. Ama sosyal demokratizm bu burjuva partisi yöneticilerince, onlarla bağlı sendika liderleri arasında 1979 Kasımına kadar, iki yıl yakın hükümet süresince CHP ağırlıklı olarak reformist skih olarak ortaya çıkmıştır. Ama sosyal demokratizm

sol kanadın tutumunu etkinlik kazandı.

Ote yandan CHP'nin dış politikasında başka burjuva partilerinden ayrılan kimi özellikler vardır. CHP yöneticileri bu politikayı "gök yünü" dış politika olarak adlandırıyor. Bu politikanın özellikleri, NATO'ya bağlılık konularında emperyalist merkezler arasında, özellikle ABD ile Batı Avrupa arasındaki ilişkilerden yararlanmak, Batı Avrupa'daki emperyalist ülkelerle, özellikle Federal Almanya ile ilişkileri geliştirmek ve sosyalist ülkelerle ilişkileri belli bir derecede kadar ABD'ye karşı "denge unsuru" olarak geliştirmektedir. Bu politika Sovyetler Birliği ile bir politik Belge'nin imzalanması,

"Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye tehlike gelmediği" yolundaki resmi açıklamalar, NATO'nun uzun süreli silahlanma harcamalarına yönelik belirlenen eleştiri, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de bir temsiliyetlik bürosunun açılması gibi bazı olumlu yönlerde yansır. Hükümetin geri çekilmesinden bir süre önce CHP Genel Başkanı yaptığı bir açıklamada, Sovyetler Birliği'nin yeni bir barış girişimini "SSCB'nin barış politikasının yeni bir kanıtı" ve "politik yunusmadan askerleşme yunusmaya dönüşmeye bir katkı" olarak değerlendirdi. Yeni atom roketleri'nin Türkiye'ye yerleştirilmesine karşı çıktı, ama onların Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı konum almadı.

TKP barış içinde yunusma yunusma, yunusma politikası, Sovyetler

Birliği ve öteki sosyalist ölkelerle ilişkilerin geliştirilmesi yönünde ~~şaküçük~~ de olsa her adımı destekliyor. Bu olumlu yönlerden CHP'yle ve her şeyden önce onun tabanıyla bu amaçlar çerçevesinde eylem birliğini sağlamak için yararlanıyor. CHP üyelerinin ve CHP'nin belirli kesimlerinin, yeni nükleer roketlerin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı ölkenin dört bir yanında örgütlenen yığın eylemlerine katılması bu eylem birliğinin olanaklarını gösteriyor.

Bunun yanı sıra Türkiye Komünist Partisi CHP'nin emperyalizm yanlısı raylara oturan dış politikasının bu yönlerinin de yetersizliğini ve sınırlılığını eleştiriyor. Kendi ardıcıl anti-emperyalist politikasını , ardıcıl barış politikasını bunun karşısına koyuyor. "Çok yönlü" dış politikasıyla CHP yönetimi ölkede derinleşen bunalım koşullarında emperyalist ölkelerden belirli ekonomik ve askersel ödünler kopurmak amacını güdüyor. Bu politikanın altında ayrıca bölgede Türkiye'nin belirli hegemonyacı amaçlarını gerçekleştirmek için görevli bir hareket özgürlüğü sağlamak isteği de yatıyor. Bu, yine CHP'nin hükümette olduğu 1974 yılında Kıbrıs'a asker çıkartılmasında ve adanın bir kesimine halâ el konmasında ve Türkiye'de savaş endüstrisi kurma yolundaki hırslı planlarla kendini gösteriyor.

Öte yandan uluslararası güçler dengesinin sosyalizmden yana daha da değişmesi, CHP'nin temsil ettiği sınıf ve katmanların -değişik oranlarda olsa da- emperyalizmle belirli çileşkilärinin olması, CHP'nin ya da belli kesimlerinin barış ve yumuşama sorunları çerçevesinde eylem birliğine çekilmesini bundan böyle de olanaklı yapıyor.

İç politikada CHP programının özünü oluşturan "üçüncü yol" politikası CHP'nin hükümette ağırlıkta olduğu kısa dönemde ~~ı~~ iflas etti. Uzlaşma sınıfların çıkarlarının "hakça düzen" belgisiyle uzlaştırmaya yönelik demagoji, emperyalist uluslararası para fonu (UPF)nun, yerli tekellerin dayatmaları karşısında emekçilerin çıkarlarını ayaklar altına almaktan başka sonuç vermedi. CHP ağırlıklı hükümet derin bunalıma hiç bir çözüm getiremedi. "Sosyal devlet" ve "özyönetim" belgileriyle

işçilerin karşısına çıkan hükümet 12 Mart gerici askersel rejim döneminden bu yana en fazla grev erteleyen hükümet oldu. "Sosyal anlaşma" adı altında sendikaları, patron örgütlerini ve hükümeti "uzlaştırmak", çabası k pratikte CHP'nin etkilediği sendikaların bile direnciyle karşılaştı ve iflas etti. Bağımlı kapitalizm ve Türkiye'nin içindeki bulunduğu derin bunalım koşulları bu politikaya devlet sektöründe bile çok dar sınırlar çekiyor.

Kendine daha önce en fazla oy sağlayan, demokratik hak ve özgürlükleri geliştirme sözü yerine CHP yönetimi gericiliğin ve militarist çevrelerin baskılarına boyun eğdi ve kendi eliyle demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayan önlemler aldı, sıkıyönetime gitti. "Hem aşırı sağa, hem de aşırı sola karşı olma" savı altında artan faşist terör karşısında geriledi ve demokratik örgütleri kapatmaya gitti. İş başına gelmeden önce demokrasi savaşında "paralel hareketi" olanaklı gören konumlardan üyelerinin faşizm tehlikesine karşı, demokratik hakları korumak ve geliştirmek savaşında komünist ve sosyalistlerle eylem birliğini yasaklama konumlarına geçti.

CHP'nin bu sağcı gelişmesinde ve kendi programının gerisine düşmesinde sağ yönetimin kendi sınıfsal konumları nedeniyle yığınları harekete geçirmekten duyduğu korkunun da önemli bir rolü oldu.

CHP'nin politikasının iflası bu partinin son seçimlerde uğradığı büyük oy kaybında yansıdı. Bu süreç CHP içinde tartışmaları arttırıyor ve sıralarının ayrışmasına yol açıyor.

İşçi sınıfının ve sol güçlerin eylem birliği üstüne

Türkiye'de işçi sınıfının eylem birliği sorunu CHP'yle tüm olarak eylem birliği anlamına gelmez. Bu çerçevede ancak CHP'ye bağlı olan işçi yığınlarıyla tabandan eylem birliği söz konusudur. Hem CHP yanlısı yönetimlerin olduğu sendikalarda, hem de ekonomik, sosyal ve demokratik amaçlar için yürütülen yığın savaşlarında bu yolda olumlu adımlar atılmıştır. Emperyalizme , tekellere karşı bu yığın savaşları içinde komü-

nistler CHP'nin burjuva reformist politikasının iç yüzünü işçi yığınlarına açıklıyor, anti-komünizme, oportünizme karşı savaşıyor, onları bu etkinlikten kurtarmak için çalışıyor.

CHP'nin belli kesimleriyle, özellikle sol kanadıyla eylem birliği ise özünde orta katmanlarla ve öteki tekelci olmayan güçlerle bağlaşıklık anlamına geliyor. TKP bu bağlaşıklığı, Kürt demokratlarıyla bağlaşıklık gibi ulusal demokratik cepheyi oluşturma stratejisi çerçevesinde ele alıyor.

Bunun yanı sıra TKP baskıcı bir rejim kurmak isteyen şimdiki Demirel hükümetinin gerici çabalarına karşı, faşizm tehlikesine karşı, demokratik hakları koruma savaşına -en geniş demokratik güçlerle eylem birliği çerçevesinde- tüm CHP'yi çekmeye çalışıyor.

İşçi sınıfının eylem birliği çerçevesinde ise TKP sosyalizm amacını benimseyen TİP ve TSİP'le politik düzeyde eylem birliğini savunuyor. TİP ve TSİP gitgelli ve daha süren bir gelişme içinde birçok sorunda bilimsel sosyalizmden esinlenen görüşlere yöneldiler. Bu partilerde komünistlerle eylem birliği eğiliminin ortaya çıkması TKP'nin ardıcıl eylem birliği politikasıyla sağlandı. TKP, komünistler ve sosyalistler arasındaki eylem birliğini baltalayan sağ ve "sol" oportünist tutumlara karşı ilkesel planda ideolojik savaş başarıları bir eylem birliği politikasının ayrılmaz parçası sayıyor.

TKP ile bu partiler arasında görüş ayrılıklarının olması ortak eylemlere engel değildir. Tersine eylem birliği süreci içinde bu görüş ayrılıklarını-bugünden yarına olmasa da-giderme olanakları vardır.

Kuşkusuz TKP ile bu partilerin ortak savaşı işçi sınıfının birliği sorununu çözmüş olmayacaktır. Üstelik gelişmiş kapitalist ülkelerden farklı olarak işçi sınıfının önemli bir kesimi halâ burjuva partilerinin etkisi altındadır. Ama komünistlerle sosyalistlerin eylem birliği bu etkinliği geriletmek ve daha geniş işçi yığınlarını savaşa katmak için daha elverişli koşullar oluşturacaktır. Komünistlerle sosyalistlerin işbirliği daha geniş sol güçlerin birliği için bir çekim merkezi

olusturacaktır. CHP sol kanadını ve Kürt demokratlarını ulusal demokratik cephenin gerçevesine çekmeyi kolaylaştıracaktır.

Eylem birliğinin güncel örnekleri

Geçtiğimiz altı ayda komünistlerle sosyalistler arasında öteki

demokratik güçlerin de katıldığı ortak eylemler için örnekler artmıştır. NATO'ya ve silahlanma yarışına karşı ortak bir yürüyüş gerçekleştirildi. Son yıllarda ikibinden fazla insanın kurban gittiği faşist terörün tırmanmasına karşı, bu terörün başlıca örgütleyicisi faşist MHP'nin kapatılması için bir kampanya sırasında yer yer tabandan eylem birlikleri yapıldı. 14 Ekim senato üçte bir yenileme seçimleri sırasında yeni adaylar atıldı. TKP bu seçimlerden önce sosyalist partilerde, Kürt demokratlarına, CHP'nin sol kanadına ve öteki demokratik adaylara bir seçim bloku ve bu gerçekleştirilmesinde de seçim kampanyasında ortak çıkışlar önerdi. İstanbul'da ve başka yerlerde komünistlerle sosyalistlerin bir kesiminin, Kürt demokratlarının ve ilerici adayların katıldığı ortak seçim miting ve toplantıları yapıldı. Seçimlerden sonra değişik gençlik örgütleri demokratik istemler için eylemlere

gastaran ortak bir çıkış yaptılar. Böylece komünist, sosyalist ve Kürt demokrat gençliğin eylem birliği yönünde olumlu adımlar atıldı. Birçok kentlerde komünistler ve sosyalistler Büyük Ekim Devrimi'nin 62. yıldönümünü ortak toplantılarla kutladılar. Bu işbirliği Batı Avrupa'da nükleer roketlerin yerleştirilmesine karşı Barış Derneği'nin

girişimiyle örgütlenen üç haftalık kampanyada daha belirgin olarak

yansıdı. Bu kampanyanın değişik yaşın eylemlerini komünistler, sosyalistler ve öteki barış güçleri ortaklaşa düzenlediler. Çok sayıda

CHP üyesi ve yer yer bu partinin belirli kesimleri de bu kampanyaya katıldı. Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi ve Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi AKEL'in halklarımızla ortak

gastırı bu kampanya için çok olumlu bir etki yaptı.

TKP işçi sınıfının eylem birliğine ve ulusal demokratik cephenin oluşturulmasına yönelik politikasını bundan böyle de ardıcıl olarak izleyecektir. Partimiz Marksizm-Leninizm ilkelerinden ve uluslararası komünist hareketin zengin deneyiminden yürüyor. Bu konferans da kardeş partiler arasındaki geniş bir görüş değiş tokuşu ile bu deneyimlere kollektif bir katkı yapmıştır. TKP kardeş komünist partilerinin şu ya da bu biçimde kollektif toplantı ve konferanslarını çok yararlı görüyor ve zorunlu sayıyor. Bizim deneylerimiz de ancak komünist partisi kendi ideolojik ve örgütsel bağımsızlığını titizlikle korursa oportünizme karşı uzlaşmaz bir savaş yürütürse ve yorulmak bilmeden kendi politik etkinliğini arttırmak ve sıralarının birliğini güçlendirmek için savaşırsa eylem birliğini her düzeyde gerçekleştirmekte başarı sağlandığını gösteriyor. TKP bundan böyle de bu yoldan yürüyecektir.

Değerli yoldaşlar, son olarak Türkiye Komünist Partisi adına Macaristan Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesi'ne bu konferansa partimizi çağırdığı için, gösterdiği büyük konukseverlik için candan teşekkür ederim.

Y.V.Stalin'in 100. doğum yıldönümü üstüne

Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve Sovyet devletinin, uluslararası komünist ve işçi hareketinin tanınmış önderlerinden Yosif Visaryonoviç Stalin'in (Çugaşvili) doğumundan bu yana 100 yıl geçti:

Y.V.Ştalin 21 Aralık 1879'da Gori kentinde doğmuştur. Daha gençlik yıllarında devrimci harekete katıldı ve 1898'de RSDİP'nin Tiflis örgütüne girdi. Stalin, V.İ.Lenin'in yandaşı olarak Birinci Rusya Devrimi'nde bolşeviklerin strateji ve taktiğini, partinin çarlık rejiminin alaşağı edilmesi doğrultusunu savundu, menşeviklerin oportünizmini açığa vurdu. Profesyonel devrimci olarak O, defalarca tutuklandı ve sürgüne gönderildi.

1912 yılında Merkez Komitesi Stalin'i MK'ne koopte etti. Bolşeviklerin "Zvezda" ve "Pravda" gazetelerinin yayımlanmasına katıldı, birçok teorik yazılar yazdı. Bunlar arasında yer alan "Marksizm ve ulusal sorun" yazısını V.İ.Lenin olumlu olarak değerlendirmiştir.

1917 Martında sürgünden Petrograd'a döndükten sonra Bolşevik Partisi MK Bürosuna ve "Pravda" redaksiyonuna alındı. RSDİP'nin 7. (Nisan) Konferansında Merkez Komitesi üyeliğine seçildi.

Stalin, Büyük Ekimbr Sosyalist Devrimi'nin hazırlanması ve gerçekleştirilmesine, iç savaş ve yabancı askersel saldırı yıllarında Sovyet Cumhuriyetinin düşmanlarını bozguna uğratılmasına aktif katıldı. Sovyetlerin II. Tüm Rusya Kongresi'nde Birinci Sovyet hükümetinin Ulusal Sorunlar Dairesi Halk Komiseri seçildi.

Partinin XI.Kongresinden sonra 1922 Nisanında yapılan Merkez Komitesi Plenumunda Y.V.Stalin partinin MK Genel Sekreteri seçildi. 1941 Mayısında Merkez Komitesi Genel Sekreteri görevinin yanısıra SSCB Halk Komiserleri Konseyi başkanlığına seçildi.

Y.V. Stalin'in çok karmaşık ve çelişkili tarihsel bir kişiliği vardır.

Parti, Stalin'in eylemini, kongre kararlarında ve SBKP MK'nin

30 Haziran 1956 tarihli "Kişiyi tapma ve bunun sonuçları üstüne" kararında etraflı olarak değerlendirdi. Bu belgelerde Stalin'in eyleminin/somut tarihsel koşullar gözönünde bulundurularak hem olumlu yanlarının hem de olumsuz yanlarının nesnel olarak değerlendirilmesi gerektiği belirtiliyor.

Ülkemizde sosyalizmin utkusu için çok karmaşık ve zor koşullarda savaşım verildi. Bu yeni toplum düzeninin kurulmasında ilk deneyimdi ve bu, sürekli aramalar süreci içinde erki ele alan işçi sınıfının düşmanlarının ardı arkası kesilmeyen entrika ve saldırılarına karşı savaşım içinde geçti. Yabancı askersel müdahale bozguna uğratıldıktan sonra emperyalist çevreler Sovyetler Birliği'ne karşı yoğun olarak yeni askersel saldırılar hazırlıyorlardı, her yola başvurarak dünyanın ilk sosyalist devletini yıkmaya çalışıyorlardı.

Ülke içinde de durum karmaşıktı. Yedi yıl süren emperyalist ve iç savaştan sonra ülke ekonomisi çok ağır durumdaydı. Sınıf savaşı acımasızca sürüyordu ve "kim-kimi?" sorunu çözülüyordu. Parti içinde Troçkistler, sağ oportünistler, burjuva milliyetçileri gibi düşman akımlar anti-Leninci konumlardan hareket ederek , sosyalizmin bir ülkede utkuya ulaşması olasılığını yadsıyorlardı ve dolayısıyla aslında kapitalizmi yeniden diriltmeye çalışıyorlardı.

Böylesi koşullarda yalnız dayanmak değil, aynı zamanda tarihsel bakımdan kısa bir sürede ve dışardan hiç bir yardım görmeden ülkenin teknik ve ekonomik geri kalmışlığını ortadan kaldırmak, toplumsal yaşamı sosyalist temeller üzerinde yeniden kurmak için yönetimin merkezleştirilmesi, çelik disiplin, yüksek uyanıklık gerekiyordu. Demokraside, devletimiz ve tüm dünyada demokrasi ve sosyalizm güçleri geliştikçe ortadan kaldırılacak olan bazı geçici sınırlamalar yapmak gerekiyordu.

Sovyet halkı, Komünist Partisi'nin yönetiminde evrensel-tarihsel utkuya ulaştı: yabancı salgıncıların, iç karşı-devrimcilerin tüm saldırıları püskürtüldü, sosyalizme geçiş yolları belirlendi, ekonomi

hızla kalkınmaya başladı. Ve sadece 20 yıl içinde ülkemizde sosyalizmin temelleri kuruldu. İlk beşyıllık plan dönemlerinde Sovyetler Birliği büyük atılımlar yaptı. Lenin'in çizdiği yoldan yürüyerek ülkede sosyalist endüstrileşme gerçekleştirildi, tarım kooperatifleştirildi, kültür devrimi yapıldı. Aynı zamanda parti ülkenin savunma gücünü artırdı. SSCB'nin uluslararası saygınlığı, onun örnek olma gücü, tüm dünya emekçileri üzerindeki etkisi arttı.

Sosyalizmin utkuya ulaşması savaşımında Komünist Partisi'nin ve Sovyet devletinin yönetici kadrosu çok büyük rol oynadı. Y.V.Stalin de bu yöneticiler arasındaydı. O, Marksizm-Leninizmin ilkelerini, partinin davasını ardıcıl olarak savundu. O, Troçkistlere, sağ oportünistlere, burjuva milliyetçilerine karşı, emperyalizmin entrika ve saldırılarına karşı kararlı savaşım verdi. Bu politik ve ideolojik savaşımında Stalin büyük saygınlık ve popülerlik kazandı. Ancak, daha sonra onun hizmetleri aşırı derecede abartılmaya başlandı. Övgü, Stalin'in başını döndürdü, onun karakterindeki olumsuz çizgilerini ki, daha Lenin bunlarla ilgili Partiyi uyarmıştı, güçlenmesine yardım etti. Lenin 1922 yılı Aralık ayında yazdığı "Kongreye Mektup"unda tüm erki eline alan Stalin'in "bu erki her zaman yeterince dikkatli kullanma becerisini göstereceğinden" duyduğu kuşkuyu belirtti. O, Stalin'in Genel Sekreterlik görevinden başka bir göreve değiştirilmesi ve Stalin yoldaştan yalnız bir üstünlüğe, özellikle yoldaşlara karşı daha sabırlı, daha hoşgörülü ve daha duyarlı, daha az kaprizli olma ~~ve~~ üstünlüğüne sahip bulunan başka bir kişinin bu göreve getirilmesi yöntemi üzerinde düşünülmesini önerdi. Bu mektupta bilgeli bir biçimde ilerisi görülerek, "bu durum belki önemsiz bir şeymiş gibi görünebilir, ancak bu hiç de önemsiz bir şey değildir" ya da böylesi küçük, önemsiz bir şey belirleyici önem kazanabilir" diye vurgulanıyordu. (Tüm yapıtlar, C. 45, S. 345, 346)

Lenin'in "Kongreye Mektup"u, Partinin XIII. Kongresi delegeleince tartışıldı. Ancak Kongre delegeleri, Troçkizme karşı savaşımın

sertliğini, Stalin'in Partinin doğrultusunu savunarak bu savaşıma aktif katıldığını, Lenin'in eleştirisinden ders aldığını ve gereken sonuçları çıkardığını gözönünde bulundurarak, onun genel sekreterlik görevinde kalmasının amaca uygun olduğunu kabul ettiler.

V.İ.Lenin'in ölümünden sonraki ilk yıllarda Stalin, Lenin'in eleştirilerini, uyarılarını dikkate aldı. Ancak daha sonraları kendi hizmetlerini abartmaya, yenilmez olduğu görüşünü savunmaya başladı. Sınıf düşmanına ve onun ajanlarına karşı verilmekte olan çetin savaşım koşullarının kaçınılmaz sonucu olarak Parti içi demokraside ve Sovyet demokrasisindeki bazı sınırlamaları Stalin, sosyalizm koşullarında sınıf savaşının keskinleştiği yolundaki yanlış teziyle temellendirerek bunu kural haline getirmeye başladı. Böylece Sovyet yasalarının ciddi biçimde çiğnenmesine ve yığinsal baskı uygulanmasına meydan verildi. Bunun sonucunda suçsuz olarak parti ve devletin birçok ileri gelen yöneticileri büyük komutanlar, namuslu komünistler ve parti üyesi olmayan Sovyet insanları kurban gittiler.

Büyük Anayurt Savaşı yıllarında Y.V. Stalin, Devlet Savunma Komitesi başkanı ve başkomutandı. Faşist saldırganlara karşı Sovyet halkının savaşı tüm ülke çapında bütün halkın katıldığı bir savaştı. Sovyet insanları cephelerde ve cephe gerisinde büyük kahramanlık, yiğitlik gösterdiler. Sovyet halkının, onun silahlı kuvvetlerinin, partizan hareketlerinin esinleyici ve yönetici gücü Komünist Partisiydi. Savaşın birinci yılının sonlarına doğru tüm parti üyelerinin yaklaşık yarısı ordu sıralarında düşmanla çarpışıyordu. Merkez Komitesi üyelerinin, Birlik Cumhuriyetleri Merkez Komiteleri, yöre ve il komiteleri sekreterlerinin, diğer parti işçilerinin çoğu cephelerde bulunuyorlardı.

Hitlercilerin savaş makinası darmadağın edildikten ve Büyük Anayurt Savaşında kesin utku kazanıldıktan sonra Komünist Partisi'nin ve Sovyet halkının önünde güç ve sorumlu yeni ödevler duruyordu. Savaşın çok büyük zararlar verdiği halk ekonomisinin yeniden kurulması ve geliştirilmesi gerekiyordu. Bu ödevin, Sovyetler Birliği'ne karşı

emperyalistlerin "soğuk savaş"a geçtikleri koşullar altında ^{kısa} ~~kesin~~ bir süre içinde gerçekleştirilmesi zorunluydu.

İşçi sınıfı, tüm Sovyet halkı bu sorunları da çözdü. Büyük ~~ana~~ başarılarla ulaşıldı. Savaş sonrası birkaç yıl içinde ülkemiz endüstri üretiminde savaş öncesi düzeye ulaştı, daha sonra da önemli ölçüde bu düzeyi aştı. Sovyet köyü canlandı, faşistlerin yağmaladığı sovhoz ve kolhozlar yeniden yaşama kavuştu. Düşmanın yakıp yıktığı binlerce köy ve kent yeniden kuruldu.

Partimiz, Stalin'in ölümünden sonra onun yasaları çiğnemesini, görevini kötüye kullanmasını, kollektif yönetimin Leninci ilke ve normlarından uzaklaşmasını ve kişiye tapmanın doğurduğu tüm sapıklıkları kınadı, bunların kalıntılarına karşı kesin savaşım yoluna koyuldu.

Parti kişiye tapmayı ve onun kalıntılarını kısa bir zamanda aşmayı başardı. Çünkü, kişiye tapmanın yarattığı önemli yıkıma karşın parti sağlıklı ve canlı kalmıştı. Leninci ana ilkeler milyonlarca Sovyet komünisti için değişmeyen yol gösterici kılavuz olarak kalmış, geniş emekçi yığınlar Marksizm-Leninizm ruhunda komünizme sonsuz bağlılık temelinde eğitilmişti. Kişiye tapma bu süreçleri frenlemiş, ama durumsatmamıştı.

Sonra ideolojik düşmanlarımızın savladığı gibi kişiye tapmanın sosyalist ~~kuruculuğun~~ özünü değiştirecek, Sovyet halkını sosyalizm yolundan alıkoyacak güçte ~~değiş~~ildi.

Bazı kişilere, çok tanınmış olsalar bile, öylesine yetenekler atfetmek ve bunlara sözde iradesinin tarihsel gelişmeyi belirleyecek ve nesnel yasaları değiştirecekmiş gibi güvenmek/idealizme, voluntarizme düşmek, halk yığınlarının yaratıcılığını küçümsemek demektir.

Halk yığınları Komünist Partisi'nin yönetiminde tarihsel işler başardı. Beş yıllık planların gerçekleşmesinde, Büyük Anayurt Savaşı'nın cephelerinde, ekonomiyi yeniden kurmada Sovyet halkı büyük kahramanlıklar gösterdi, görülmemiş emek girişimlerinde bulundu. Ve bunda

her şeyden önce sosyalist düzenimizin demokratizmi, onun sarsılmaz temelleri, işçi sınıfının kolhozcu köylülerle, halkçı aydınlarla bağlaşıklığı, SSCB halklarının Leninci dostluğu, Sovyet insanların yüksek düzeydeki politik bilinçliliği, onların komünist ülkülere bağlılığı en açık biçimde belirmiştir.

SBKP, kişiye tapmayı yenerek, onun beliriş nedenlerini, Sovyet toplumuna verdiği zararları açıkladı, parti yaşamında Leninci normlara ve kollektiv yönetim ilkelerine sıkıca bağlı kalınmasını sağladı. Sosyalist toplum yasaları yeniden tamamen yerleştirildi, Sovyet toplumunda yaşamın demokratik temelleri güçlendirildi. SSCB'nin yeni Anayasa'sı bunu açıkça kanıtlıyor.

"Halk önünde büyük sorumluluk ve derin ilkesellik, -diyor L.İ. Brejnev yoldaş-, partimize özgüdür. Lenin'in zamanında olduğu gibi Lenin'den sonra da, parti hataları ve eksiklikleri cesaretle ve açıkça eleştirildi, eleştiriyor. Parti ve devlet yaşamında Leninci normların, sosyalist toplum yasalarının ve demokrasinin çiğnenmesine yolaçan kişiye tapmayı sert bir biçimde kınadı. O, toplumsal yaşam olaylarına bilimsel yaklaşımı, temelsiz uydurmalarla değiştiren subjektivizmi yadsıdı. Parti, ne kadar acı olursa olsun, halka gerçeği söylüyor."

Anti-komünist propagandanın basmakalıp yöntemlerinden biri, Stalin'in kişiliğine tapmayı eleştiri biçimi altında, Marksizm-Leninizm ülkülerinin etkisini zayıflatma, uluslararası komünist hareketin birliği parçalama, reel sosyalizmi ve partimizi karalama denemeleridir. İşçi sınıfının düşmanları bunu yaparken yalan üstüne yalan uydurarak bizzat SBKP'nin kişiye tapmayı açıkça ve ödünsüz bir biçimde kınadığını, erkin kötüye kullanılmasına ve vatandaşların haklarının çiğnenmesine karşı etkin güvenceler sağladığını ve bizzat SBKP'nin yönetiminde, politik sistemin temel gelişme doğrultusu sosyalist demokrasinin daha da geliştirilmesine yönelik olan gelişmiş sosyalist toplumun kurulduğunu susarak geçiştirmeyi yeğliyor.

Stalin'in kişiliğine tapma kalıntılarının kökünü kesinlikle kazıyan, buna benzer yanlışlıkların yinelenmemesi için etkin güvenceler sağlayan parti, halk yığınlarıyla bağlarını daha da güçlendirmeyi başarmış, onları yüce Lenin'in bayrağı altında daha sıkı kenetlemiştir. Parti, toplumsal yaşamın tüm alanlarında Leninci çalışma stilini sürekli geliştiriyor ve yetkinleştiriyor, teori ile pratik arasındaki birliği, sorunların çözümüne kesin bilimsel bir yaklaşımı, yığınlarla sıkı bağı, yönetimde kollektif çalışmayı girişimciliği ve yeniliği kavramayı, kendilerine ve diğerlerine karşı yüksek bir sorumluluk duygusunu, çalışmaların sonuçlarını eleştirci bir değerlendirme yeteneğini içeren bu Leninci çalışma stilinin temel gereksinimlerini ardıcıl bir biçimde gerçekleştiriyor. Onun çalışmaları, tüm devlet ve toplumsal örgütler için örnektir.

Partinin kişiye tapma eğilimi, onun önlenmesi yönündeki ilkesel değerlendirmesinin nasıl büyük bir önem taşıdığı özellikle günümüzde daha açık görülüyor. SBKP'nin, başında yüce Lenin'in davasının devamcısı, ardıcıl barış savaşçısı L.İ. Brejnev yoldaşın bulunduğu Merkez Komitesi'nin çabalarıyla toplumumuzda, parti ve toplumsal yaşamda Leninci normlar ve ilkeler, güven havası insanlar arasında yoldaşlık ve karşılıklı saygı ilişkileri güçlü bir biçimde yerleşmiştir. Sovyet vatandaşları rahat ve güven ortamında yaşıyor ve çalışıyorlar, durumlarının, haklarının, onur ve benliğinin yasalarla, sosyalist devletin tüm gücüyle savunulduğunu iyi biliyorlar. Onlar, devlet yönetimine, toplumsal çalışmalara aktif bir biçimde katılıyor, Lenin'in partisine sınırsız güveniyor, onun politikasını her bakımdan destekliyor ve uyguluyorlar.

Leninci politikaya içtenlikle bağlı olan parti, Sovyet halkını güvenli adımlarla komünizme götürüyor.